

hold —, vil vi ikke gaa til Valg som sædvanlig; vi fordeler Kandidaterne efter et vist retfærdigt Skøn mellem Partierne og holder Fredsvalg. Dette sker sjældnere ved Valg til Kommunalraadene, men det sker meget hyppigt ved Hjælpekasseevalg, fordi Kommunalraadsvalgene da er gaaet lige forud og har vist Styrketallene. Og det er jo en stor Udgift for Kommunerne at afholde Valg. Nu staar der i Loven, at en Liste ikke maa indeholde flere Navne end saa mange, som skal vælges, men der staar ogsaa, at de paa en Liste opførte Personer, der ikke vælges, bliver Suppleanter. Dette passer meget godt, hvis der opstilles to eller flere Lister; der vil da altid være saa rigeligt med Kandidater, at der er overskydende, som kan blive Suppleanter. Men naar Borgerne i en By eller et Sogn holder Fredsvalg, og der kun opstilles een Liste, er det dermed givet, at der ingen Suppleanter bliver, idet der ikke maa opstilles flere paa Listen, end der skal vælges. Dette er en meget stor Ulempe. Det har f. Eks. i den Kommune, hvor jeg hører hjemme, været saaledes, at flere af Hjælpekasseebestyrelsens Medlemmer er fratraadt i Funktionstiden, og Følgen har været, at da hver har sit Distrikt at undersøge og passe, har man lagt det dobbelte Arbejde paa nogle af dem, der er valgte, og det vil de ikke mere gaa med til, de siger, at det er ganske urimeligt. Arbejdet kan være haardt nok i Forvejen, og skal de have dobbelt saa meget at gøre, bliver de overanstrengt. Man kunde saa holde Suppleringsvalg, men det vil jo medføre, at Kommunen faar en ganske betydelig Udgift. Naar der afholdes Hjælpekasseevalg, gælder Valget for 4 Aar, og hvis man ingen Suppleanter har, kan man risikere at maatte have Suppleringsvalg i hver af de paafølgende Aar, hvilket atter vil sige, at f. Eks. en Kommune som Aarhus maa have sine Valglisten i Orden hvert Aar, stadig maa have dem i Orden, og da Valglisten omfatter en 27-28,000 Vælgere, vil man forstaa, at det er en ganske enorm Udgift for Kommunen. Det forekommer mig, at man til dette Lovforslag kunde føje en lille Bestemmelse om — da Lovforslaget alligevel skal i Udvalg, vil det ikke sinke dets Fremme —, at i det Tilfælde, hvor der blev holdt Fredsvalg, var det tilladt at opstille flere, end der skulde vælges, saaledes at der kom Suppleanter. Det var vistnok den nemmeste Maade at komme ud over dette paa. Vi har tænkt noget paa, om man muligvis kunde ordne det saaledes, at man

indleverede en Liste, der ikke indeholdt flere Navne, end der skulde vælges Medlemmer, og saa lod Stillerne nedenunder foreslaa en Suppleantliste. Det vilde være ganske let at gøre ude i Kommunerne, men om det er lovligt, skal jeg ikke kunne sige, ifølge en ministeriel Skrivelse af 7. Februar 1911 kan det ikke tillades. En Kommune spørger, om den maa sætte en saadan Suppleantliste op, men Ministeriet svarer Nej. Hvis den Vej ikke er fremkommelig, forekommer det mig, at man kunde benytte Lejligheden her til at ordne dette Forhold, saaledes at det var i Orden ved de forestaaende Hjælpekasseevalg. Hjælpekasseevalgene skal foregaa i den anden Halvdel af Marts Maaned, og der vilde saaledes være god Tid til at faa det ordnet. Jeg henstiller dette til den højtærede Ministers Overvejelse og ønskede gerne, at han udtalte sig om dette Spørgsmaal.

I øvrigt vil jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til en velvillig Behandling i Udvalget. Vi sidder dog her for at gøre Ret og Skel overfor alle og ikke for at gøre Uret mod nogen, hvad jeg mener, vi vil komme til, hvis vi følger det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (I. A. Hansen).

Oluf Jensen: Jeg er enig med de to første Talere i, at der ikke er nogen særlig Anledning til at vedtage 2det Stykke af § 2 om, at Staten skal yde en vis Del af den Sum, som Sogneraadsformændene faar. Der staar ganske vist i Loven en Medhjælpssum, men man ved, at de fleste Steder er det, saaledes som ogsaa nævnt af foregaaende Talere, ligefrem en Løn til Sogneraadsformændene. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Anledning til at udrede den af Statskassen. Derimod vil jeg gerne benytte Lejligheden til at anmode den højtærede Minister om at tage under Overvejelse, om ikke der var Anledning til at dække Kommunerne for de Udgifter, de har ved adskillige Foranstaltninger. Jeg sigter ikke saa meget til Landkommunernes Udgifter, maaske de ikke er saa store, men de er meget store i Købstæderne, Frederiksberg og de andre Kommuner udenfor Landkommunernes Kreds. Vi har i Købstæderne meget store Udgifter ved rene Statsforanstaltninger i Anledning af den nuværende Dyrtid og de forskellige Foranstaltninger, som man for Tiden træffer, Udgifter, som ikke kan siges at være kommunale Udgifter — hvorimod